

Poleg vsemogočnosti fašizma je pognalo ter vzraslo nekaj povsem novega, mogoče celo »nevarnega«. Nekateri preveč za blagor države vneti fašisti so zagledali v katoliški akciji opasnost in so jej pričeli odrekati pravico do obstoja.

Očitek političnega udejstvovanja katoliške akcije je bil lahek z ozirom na brezvestnost fašistov.

Človek ima dolžnosti do Boga tudi kot državljani. Sploh ni polja, kamor bi ne segala božja pravica. Tudi Cerkev se ne more omejiti le na hišo božjo, ampak mora vzpodbuditi svoje vernike k delu v vseh dolžnostih, jih mora opozarjati tudi na škodo in jih voditi po pravi poti. To ni samo pravica, ampak tudi dolžnost Cerkev. Samo po sebi razumljivo je, da se Cerkev ne more spuščati v politični dirindaj. Nobena država pa ne more proklinjati kot politično udejstvovanje dejstva, ako kaže Cerkev na svoje sovražnike ter brani pravice katoličanov.

Napadi Rima na člane katoliške akcije.

Nove sovražnosti med Vatikanom in Rimom so izbruhnile 10. maja 1931. Omenjenega dne se je podala mogočna procesija moških od cerkve Marija Maggiore v Rimu s starodavno Marijino podobo v Lateran. Mladi fašisti so poskusili motiti to versko manifestacijo.

Močno je nadalje zbedel fašiste jubilej okrožnice papeža Leona XIII., ki je privabil v Vatikan brezštevne romarje. Vsebinska Leonova okrožnica je klicala romarjem v spomin dolžnosti, katere imajo katoličani do Boga, Cerkev in posvetnih oblasti.

V zadnjih dneh letošnjega majnika je došlo do dejanskih napadov. Fašisti so se zagnali v katoliške omladinske domove, so začeli pretepati katoliške dijake in so izropali več škofijskih stanovanj. V Rimu so napadli fašistični študenti osrednji dom katoliške akcije v palači Sv. Apolinarija.

Te mladinske izgrede je obsodil sv. oče 31. maja ob priliki avdijske pija-ristov.

V prvih dneh junija se je sestal vrhovni fašistični svet in podal izjavo: »Mi pripoznamo spoštovanje napram veri, ne bomo pa trpeli pod pretvezo verskih organizacij političnega delovanja.« Najvišja fašistična oblast ni podala papežu prav nobenega obžalovanja za žalitve, ki so bile po glasilu konkordata enake razžaljenju članov kraljeve rodbine. Fašisti niso dali za vse dejanske napade in opustošenja niti najmanjšega zadoščenja.

V očigled temu nasilju se je postavil celotni katoliški svet ob stran papeža.

Začetkom julija pa je izdal papež posebno okrožnico, v kateri povdarja pravice Cerkev in zavrača obdolžitve umešavanja v italijansko politiko.

Kaj in kako bo zanaprej med Vatikanom in Rimom? Papež radi božje zapovedi in katoliških načel glede pravic do mladine ne more popustiti, Mussolini pa nečel.

Za nove zvonove na Brezjah. Pri Mariji Pomočnici na Brezjah naj bodo no-

Majdica obdaruje mamico.

Mamica ima rojstni dan. Mala Majdica izprazni svoj hranilnik, ali kaj naj ji kupi, da jo iznenadi na ta dan. Ne premišlja dolgo, za prihranjeni denar kupi svoji mami Schichtov Radion, ker ve da ji napravi s tem največje veselje. Mamica jemlje za pranje vedno samo Radion, ker

**SCHICHTOV
RADION
PERE SAM
IN VARUJE PERILO
ZAJAMČENO BREZ KLORA**

vi zvonovi. Ko je prvotne zvonove ugrabila kruta vojna, so bili nabavljeni trije, ne veliki, jekleni. Iz krogov romarjev se sedaj sliši glas: Brezjam, glavni slovenski božji poti, se spodobi lepše zvonilo! Ta glas je marsikje našel prijazen odmev: Na Brezjah novi zvonovi! Bronasti! Tako je prav! Naj povelečujemo ob velikih shodih lepe slovesnosti! Naj razveseljujejo in povzdigujejo romarje v njih svetih občutkih! Cerkevno predstojništvo Marijinega svetišča se je opogumljeno po teh glasovih odločilo omisliti tako zvonilo, ki je za prvo slovensko božjo pot primerno. Obrača se torej do dobrih vernikov po vsem Slovenskem, ki radi romajo na Brezje, z zaupno prošnjo, naj s svojimi darovi pripomorejo k nabavi novih zvonov.

Darovi se lahko oddajajo v svetišču samem v skrinjico, ki je za to nastavljena, ali osebno v samostanu (zakristiji), ali potem posebnih čekov, ki se bodo oskrbeli. Ako pa potrka kak nabiralec za zvonove osebno na kaka vrata, prosimo, da ga prijazno sprejmete. Sedanjim zvonovi se ne bodo zavrgli, marveč prodali drugam.

Shod salezijanskega sotrudištva na Rakovniku. Dne 6. septembra se bo vršil na Rakovniku shod salezijanskega sotrudištva. Prometno ministrstvo je v ta namen že dovolilo polovično vožnjo. Udeleženci naj kupijo na domači postaji celo vozovnico. Le ta bo veljala tudi za nazaj proti izkaznici, ki se bo dobila na Rakovniku. K obilni udeležbi že sedaj vabimo vse prijatelje salezijanskih naprav.

Cirkovec. Kakor že mnoga leta tako tudi letos romamo na Sveto gore, župnija Sv. Peter v soboto dne 5. septembra. Zberemo se na postaji Cirkovec ali na Pragerskem, ob trideset na šest zjutraj ter se peljemo do Poljčan, nato pa nadaljujemo pot.

Iz katoliškega delavskega gibanja na Holandskem. Katoliško delavsko gibanje na Holandskem poseda svoje množestvne hranilnice ter posojilnice in skrbi tudi za podpore delavstvu v kritičnih dneh. Marsikateri delavec, ki doslej ni bil organiziran, se pridruži katoliški organizaciji, ker se je prepričal, da mu je samo ta res tudi opera v sili. Let 1930 je naraslo število katoliških organiziranih delavcev za 16.500

članov. V prvih štirih mesecih leta 1931 je porasla prej omenjena številka za 8000 članov. Holandske katoliške organizacije štejejo skupno 179.400 članov. Premoženje katoliških organizacij cenijo na pet milijonov goldinarjev.

*

Zločin v Bistriški dolinici.

Po mirni ter dobri župniji Sv. Petra pod Sv. gorami se je raznesla pred dnevi vest, da so našli Franca Ulčnika v gozdu brez glave in da gre za zločin najbolj krvave vrste.

V hiši Franca Ulčnika v prijazni Bistriški dolinici že dolgo ni bilo miru v družini. Mož Franc in žena Marija sta si grozila z dejanskim obračunom. Nesoglasje se je še povečalo, ko se je vrnil pred meseci na dom sin Franc, ki je bil zaposlen na Nizozemskem kot rudar. Sin je bil na strani matere in se je obče že govorilo po okolici, da se bo pri Ulčnikovih nekaj zgodilo radi vednega krega.

Pred več nego 14 dnevi je na večer pogorela Ulčnikova majhna klet in od tedaj ni bilo več Ulčnika na svetlo. Sin je javil orožnikom, da je oče požigalec in da je po zločinu izginil Bog ve kam. Vsa poizvedovanja za starim Ulčnikom so bila zamanj in le slučajno je naletel na smrdeče truplo brez glave v gozdu nek kmet iz Zagaja. Javil je strašno najdbo orožnikom. Truplo je ležalo v gošči, pokrito z grmičjem, glava je bila 70 m stran od trupla in je pričala o grozni surovosti zločina. Čeljust je bila odbita, koža potegnjena z glave, žile porezane in meso sesekano. Zločinci so morali Ulčnika pobiti na smrt s topim predmetom in nato so mu odrezali glavo.

Sodna komisija je strašno zadevo, kakoršne ne pomni Št. Peter, natančno preiskala in je bila po dolgem zaslišanju napovedana aretacija Ulčnikov ženi in sinu. Oba so izročili v preiskovalni zapor v Kozje. Ljudstvo je nad opisano živinsko podivjanostjo razburjeno.

*